

НАШИ МАЛИ ПИСЦИ И ПЕСНИЦИ ЛИТЕРАРНИ РАДОВИ УЧЕНИКА II И III РАЗРЕДА

Мој нови пријатељ

Упознао сам га на мору захваљујући мом брату Јагошу. Отишао сам до себе, а мој брат је за то време упознао новог друга Милоша. Када сам се вратио био сам изненађен. Ко је ово?

Одмах сам пожелео да се са њим спријатељим, иако је био старији од мене. Имао је црну косу и пегице на носу. Био је јако добар и васпитан дечак. Сећам се као да је јуче било! Воли да плива и да се игра песком. Дружили смо се лепо док нисмо морали да се вратимо у Црну Гору. Мој брат и ја смо били јако тужни, ал' шта ћеш. Такав је живот! С њим ми никад није било досадно, јер је био јако занимљив и пун идеја за игру. Препричавао нам је догађаје и причао нам вицеве. Воли да се шали и увек се смеје. Једина његова мана је то што у свему жели да буде најбољи, а када му то не успе, љути се и плаче... Ал' нико није савршен. Понекад сам мислио да је то он.

Волео бих да имам брата или сестру, да са њима проводим квалитетно време као са Милошем. Ипак имам доста другара и нисам усамљен и тужан дечак.

Необична прича о јесени

Испод стрехе једне куће, у свом малом гнезду седела је ластва. Скупљених крила дрхтала је на хладном ветру. Била је уморна, промрзла и гладна. Стигла је јесен, а она није знала где да иде. Ускоро јој стиже писмо.

„Драги моји пријатељи, управо сам стигао у Мајорку. Путовање је било дуго, напорно и опасно. На путу су вребале олује и грабљивице. Пут се ипак исплатио јер смо стигли у сунчан и пречеп крај пун сочног воћа и бобица. Гле, ено црва! Сада ћу га изненадити. Хоп! Како је код вас? Да ли се она размажена јесен већ расплакала? Шта раде врабац Живко и голуб Миша? Да ли Топалко Тополовић чува моју кућу? Обиђите га. Једва чекам да вас поново видим. Јако ми недостајете. Видимо се на пролеће. Пуно поздрава. Ваш Славуј Славко.“

Ласта Милка је збуњено држала писмо у крилу. Окренула га је неколико пута и нашла ситно исписану адресу: Ружин гај 34, Мајорка, Шпанија. „Ура! То је место за мене. Само да спакујем кофере и видимо се на пролеће.“

Зимски ветар

Зима је гадна,
јер је тако хладна.

Ал' најгори је ветар тај,
то ти добро знај.

Огрни се шалом,
па ћеш лако да се бориш,
са љутим ветром, алом.

Зими је ветар зимски,
к'о лети таласи плимски.

Птица више нема,
а ветар гране лема.

На снегу покушава да се игра Петар,
ал' не може, јер му смета ветар.

Са ветром нико не излази на крај,
док је он ту нигде није рај.

Матија Савић 1112

Рана јесен у парку

Једног лепог сунчаног дана
били смо у парку. Шетали смо
природом и разгледали парк.

Видели смо децу како се играју
у сунчаном парку, а чули смо птице
како певају лепу јесењу
песму. Играли смо се и гледали
веверице и прелепе голубове како
лете. Сунце је сијало и ветар је
певао са птицама. Облаци су
личили на стадо оваца које се
креће. Врапци су летели и лепо
цвркултали, а један по један облак је
пуштао сузе и правио малу
кишу. Дрвеће је полако скидало
своју одећу која је играла по земљи.

Ова рана јесен је прекрасна и
прелепа.

Јована Ристовић,
II-3

Немогућа песма

Једнога дана
Пре седам дана
Срело се
Седам готована.

Пети и шести
Су мало одмарали,
Али су увек
Све од себе давали.

Први готован
Је волео да ради
И стално је ишао
Тикве да сади.

Седми готован
Је снажан и радан
Зато никад
Није био гладан.

Други готован
Јако се трудио
Зато се стално
Рано будио.

Све је то гледао
Са дрвета гавран
и размишљао
како је гладан.

Трећи готован
Није био луд
Зато је обрао
Цео дуд.

Готован му рече:
„Иди па ради!
Јер ко ради-
Не боји се глади.“

Четврти готован
Размишљао је у хладу
Како да сагради
Велику зграду

Маша Марковић, II-3, ОШ „Старина Новак“

Стефан Шошкић,
II-3

Рана јесен у парку

Једног лепог јесењег дана били смо на Ташу. Уживали смо у топлом дану ране јесени.

Одмах ми је привукао пажњу један пожутели лист, кад је пао са гране. На једној грани врабац Жика је тужно цвркутао јер се његови другари, птице селице, спремају на пут у јужне крајеве. Видео сам траву која је пожутела и увенула. Схватио сам да је стигла рана јесен.

Опало кестење, ораси и жиреви су ме уверили да је јесен почела.

Војислав Радовић,
II-3

Рана јесен у парку

Јуче сам био на Ташу са другарима. Видео сам да лишће мења боју и како ветар шиша дрвеће. Врапци су цвркутали, голубови су се досађивали, а деца су се играла. Облаци су се гуркали. Лишће је опадало, а јесен је лагано откључавала врата.

Да, јесен је стигла и то значи да ће бити хладније и да ће падати киша.